

A LIEBLING

PÁRATLAN OLDAL - LXIII. évfolyam, 51-52. szám, 2019. december 19.

Mivel nem intézmények, hanem személyek uralkodnak, a legnagyobb befolyása annak van, aki a leggyorsabban tud bejutni Orbán Viktorhoz. Új lieblingje, a kultúra deszignált erős embere, a szociopata Demeter Szilárd (interjúi jelentős része verekedékenységről szól) legújabb megszólalásában laza természetességgel nevezi Székely Jánost, a közelmúlt erdélyi irodalmának legnagyobb alakját besúgónak. Legjobb tudomásom szerint ez a vád soha nem merült föl vele szemben. Soha nem hallottak ilyesmiről erdélyi barátaim. Nem tud róla Parászka Boróka, Balla Zsófia, Bodor Ádám, Tamás Gáspár Miklós, Markó Béla. Nincs ilyen információja György Péternek, aki könyvet írt Erdélyről. A marosvásárhelyi színházigazgató, Gáspárik Attila a Facebookon közölte, hogy Székely János belügyi irataiban sok nyoma van annak, hogy megfigyelték, de semmi arról, hogy ő is megfigyelt volna. Demeternek bizonyítékokkal kellett volna előállnia. S ha vannak ilyenek, akkor azt azzal a tapintattal és méltányossággal kellett volna bemutatnia és okadatolnia, ami egy megszorított s börtönbe vetett apja miatt kétségbeesésbe kergetett embernek kijár. Mert ami tudható, az annyi, hogy Székely apja miatt tett néhány *nyilvános* gesztust (párthű verseket írt), s ezt olyannyira szégyellte, hogy soha semmilyen díjat, kitüntetést nem fogadott el – a Kossuth-díjat sem.

Demeter egyébként – mint hallom – panaszkodik, hogy ő mindenkivel szóba állna, de nem mindenki áll szóba vele. Ezeknek volnék én is egyike. Elhárítottam egy vitát vele. Azt mondtam, hogy ha nem azt nyilatkozta volna, hogy 120 százalékgig egyetért Orbán Viktorral, hanem azt, hogy csak 99 százalékgig, akkor lehetett volna közös alap, de így – sajna – nem. De ha ezt a gyanús 1 százalék fenntartást, függetlenséget, értelmiségi öntudatot megengedte volna magának, akkor nem lehetne liebling és a jövő embere.